



Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

14 січня 2021 р.

Справа №200/9910/20-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого – судді Беломестнова О.Ю.

розглянувши у порядку спрощеного позовного провадження адміністративну справу за позовом Пономаренко Олександри Валентинівни до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області про стягнення компенсації за несвоєчасну виплату заробітної плати та індексації заробітної плати, -

ВСТАНОВИВ:

27.10.2020 року позивач - Пономаренко Олександра Валентинівна (РНОКПП: 3186103587, місце проживання: м. Донецьк, вул. Армавірська, 10а) звернулася до Донецького окружного адміністративного суду з позовом до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області (код ЄДРПОУ: 34898944), у якому просить:

- стягнути компенсацію заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати за період затримки з виплатою заробітної плати: з вересня 2014 року по 18 жовтня 2017 року, в сумі за розрахунком відповідача;

- стягнути індексацію заробітної плати за період затримки з виплатою заробітної плати: з вересня 2014 року по 18 жовтня 2017 року, в сумі за розрахунком відповідача.

У позовній заяві позивач обґрунтовує свої позовні вимоги тим, що 24.10.2011 року по 28.11.2014 року вона працювала головним державним виконавцем відділу державної виконавчої служби Калінінського районного управління юстиції м.Донецьк. Наказом Головного територіального управління юстиції у Донецькій області від 24.11.2014 року №32996/1 вона була звільнена з займаної посади з 28.11.2014 року згідно п.6 ст.36 Кодексу законів про працю України. На момент звільнення перед нею малася заборгованість по остаточному розрахунку в день звільнення, а саме: за вересень 2014 року нарахована заробітна плата складає 2587,61 грн., за жовтень 2014 року – 2587,61 грн., за листопад 2014 року – 2637,55 грн. та нарахована компенсація за невикористану відпустку (січень 2015 року) – 973,39 грн. Остаточний розрахунок при звільненні в сумі 6931,36 грн. відповідач здійснив з нею лише 18.10.2017 року, тобто майже через три роки після її звільнення, чим грубо порушив її трудові права. Проте, при здійсненні з нею остаточного розрахунку в сумі 6931,36 грн. відповідач не здійснив нарахування та виплату їй за період затримки, а саме з вересня 2014 року по 18 жовтня 2017 року: компенсації заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати; індексації заробітної плати за період затримки з виплатою заробітної плати.

Ухвалою суду від 02.11.2020 року позовну заяву залишено без руху та встановлено позивачу строк - 10 днів з моменту отримання копії ухвали для усунення недоліків позовної



*306*4521288*1*2*

заяви.

13.11.2020 року через відділ документообігу та діловодства суду позивач надав документи на виконання вимог ухвали суду про залишення позовної заяви без руху.

Ухвалою суду від 17.11.2020 року відкрито провадження у справі за правилами спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін.

Ухвалою суду від 02.12.2020 року оголошено перерву у судовому засіданні до 24.12.2020 року та зобов'язано відповідача надати докази у справі.

Ухвалою суду від 24.12.2020 року оголошено перерву у судовому засіданні до 14.01.2021 року та зобов'язано відповідача надати докази у справі.

Ухвалою від 14.01.2021 року позивачеві поновлений строк звернення до суду з позовною заявою у даній справі.

03.12.2020 року через відділ діловодства та документообігу суду відповідач надав відзив на адміністративний позов, де зазначив, що рішенням Донецького окружного адміністративного суду від 08.05.2018 року у справі № 805/3709/17-а в задоволенні адміністративного позову Пономаренко Олександри Валентинівни до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області, за участю третьої сторони, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору на стороні відповідача - Головного управління Державної казначейської служби України у Донецькій області про стягнення заборгованості по заробітній платі за період з вересня 2014 року по листопад 2014 року, стягнення компенсації за невикористану відпустку (11 календарних днів) відмовлено у повному обсязі. Як встановлено у зазначеній постанові, під час розгляду справи у суді першої та апеляційної інстанцій Головне територіальне управління юстиції у Донецькій області не заперечувало факт необхідності виплати заборгованості по заробітній платі і це не було спірним питанням по справі.

Крім того, у постанові Донецького апеляційного адміністративного суду від 10.07.2018 року у справі № 805/3709/17-а зазначено, що заборгованість із заробітної плати неможливо перерахувати, оскільки Пономаренко О.В. мешкає на непідконтрольній Українській владі території, а саме у м. Донецьку, не надала реквізитів рахунку та ніколи не з'являлася до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області за отриманням коштів. При таких обставинах суд апеляційної інстанції вважав неможливим виконання відповідачем обов'язку виплати заборгованість та передчасними позовні вимоги про стягнення заборгованості із заробітної плати.

14.02.2019 року платіжним дорученням № 18 Головним територіальним управлінням юстиції у Донецькій області була виплачена заборгованість по заробітній платі та компенсація за невикористану відпустку Пономаренко О.В. у розмірі 6931,36 грн. в добровільному порядку. Також зазначає, що умовами застосування ч.1 ст. 117 Кодексу законів про працю України є невиплата належних звільненому працівникові сум у відповідні строки, вина власника або уповноваженого ним органу у невиплаті зазначених сум та відсутність спору про розмір таких сум. При дотриманні наведених умов підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку. Вважає, що вказані обставини свідчать про відсутність вини Головного територіального управління юстиції у Донецькій області у затримці виплати належних сум позивачу при звільненні.

У зв'язку з наведеним просить суд у задоволенні позовних вимог Пономаренко Олександри Валентинівни відмовити у повному обсязі.

Позивач у судове засідання не з'явилася, про час, дату та місце судового засідання була повідомлена належним чином.

Представник відповідача у судове засідання не з'явився, про час, дату та місце судового засідання був повідомлений належним чином.

Частиною 9 ст. 205 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС



України) передбачено, що якщо немає перешкод для розгляду справи у судовому засіданні, визначених цією статтею, але всі учасники справи не з'явилися у судовому засіданні, хоча і були належним чином повідомлені про дату, час і місце судового розгляду, суд має право розглянути справу у письмовому провадженні у разі відсутності потреби заслухати свідка чи експерта.

Враховуючи вищезазначене та зважаючи на те, що сторони були належним чином повідомлені про місце, дату та час розгляду справи, їх позиція стосовно предмета спору зрозуміла, в матеріалах справи достатньо документів для розгляду справи по суті, з метою недопущення невикористаного затягування судового процесу, суд доходить висновку про можливість проведення розгляду справи у письмовому провадженні за наявними у справі матеріалами.

Дослідивши зібрані у справі докази та письмові пояснення, викладені в заявах по суті справи, з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтується позов та відзив на нього, суд встановив наступне.

Позивач – Пономаренко Олександра Валентинівна (26 березня 1987 року народження, РНОКПП: 3186103587) зареєстрована та фактично проживає за адресою: м. Донецьк, вул. Армавірська, б.10 «а», що підтверджується копією паспорта громадянина України серії ВК №039708.

У період з 24.10.2011 року по 28.11.2014 року позивач працювала головним державним виконавцем відділу державної виконавчої служби Калінінського районного управління юстиції у м. Донецьку, про що свідчать записи у трудовій книжці серії АХ № 858011 (а.с. 9).

Рішенням Донецького окружного адміністративного суду від 25.04.2018 року у справі № 805/3709/17-а у задоволенні адміністративного позову Пономаренко Олександри Валентинівни до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача: Головне управління Державної казначейської служби України у Донецькій області про стягнення заборгованості по заробітній платі та компенсації за невикористану відпустку відмовлено в повному обсязі. Постановою Донецького апеляційного адміністративного суду від 10.07.2018 року рішенням Донецького окружного адміністративного суду від 25.04.2018 року у справі № 805/3709/17-а залишено без змін.

Відповідно до ч.4 ст. 78 КАС України обставини, встановлені рішенням суду у господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

Рішенням окружного адміністративного суду у вказаній справі встановлено, що наказом Головного управління юстиції у Донецькій області від 24.11.2014 року № 32996/1 звільнено позивача, головного державного виконавця відділу державної виконавчої служби Калінінського районного управління юстиції у м. Донецьку, з займаної посади з 28 листопада 2014 року, за відмовою від переведення на роботу в іншу місцевість разом з підприємством, відповідно до п.6 ст.36 КЗпП України. Призначено виплатити позивачу компенсацію за невикористану частину щорічної основної відпустки за період роботи з 12.09.2011 року по 11.09.2012 року у кількості 06 календарних днів, компенсацію за невикористану частину щорічної основної відпустки за період роботи з 12.09.2014 року по 28.11.2014 року у кількості 05 календарних днів.

10.10.2017 року позивач електронною поштою звернулась до відповідача із заявою про надання довідки про розмір нарахованої заробітної плати за 6 місяців з 01.05.2014 року по 28.11.2014 року помісячно та довідки за останні два місяці, що передують звільненню з розшифровкою кількості виходів. Одночасно позивач просила виплатити їй заборгованість із заробітної плати, а також виплатити середній заробіток за весь час затримки розрахунку при звільненні по день фактичного розрахунку.

На звернення позивача до Головного територіального управління юстиції у Донецькій



області відповідачем повідомлено, що з урахуванням Тимчасового порядку фінансування бюджетних установ, здійснення соціальних виплат населенню та надання фінансової підтримки окремим підприємствам і організаціям Донецької та Луганської областей, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 року N 595, виплата заборгованості по заробітній платі особам, які перебували у трудових відносинах з Головним територіальним управлінням юстиції, можлива лише за умов переміщення таких осіб в населенні пункти, на території яких органи державної влади здійснюють свої повноваження в повному обсязі. Переміщення осіб підтверджується довідкою, виданою відповідно до Порядку оформлення і видачі довідки про взяття на облік особи, яка переміщується з тимчасово окупованої території України або району проведення антитерористичної операції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01.10.2014 року N 509. Тому позивачу запропоновано для виплати заборгованості по заробітній платі надати заяву та копію довідки про взяття на облік особи, переміщеної з тимчасово окупованої території України, та районів проведення антитерористичної операції, завірену належним чином, або звернутися особисто до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області

Згідно листа Головного територіального управління юстиції у Донецькій області №П-368-0328 від 18.02.2019 року, звернення Пономаренко О.В. на Урядову гарячу лінію №П-368-0328 від 11.02.2019 року щодо виплати заробітної плати та компенсації за невикористану відпустку Головним територіальним управлінням юстиції у Донецькій області розглянуто. За результатами розгляду повідомлено, що платіжним доручення від 14.02.2019 року № 18 перераховано заробітну плату та компенсацію за невикористану відпустку у сумі 6931,36 грн.

Матеріали справи містять копію вказаного платіжного доручення (а.с.40).

На підставі наведеного судом встановлено, що у визначеному позивачем періоді (вересень 2014 - жовтень 2017 року) перед ним існувала заборгованість із заробітної плати. Позивач вважає, що на суму цієї заборгованості за період затримки мала бути нарахована індексація заробітної плати. Також позивач вважає, що у зв'язку з порушенням строків виплати заробітної плати за той самий період відповідач мав виплатити йому компенсацію, передбачену Постановою КМ України №159 від 21.02.2001 року.

Суд звертає увагу, що у відповідності до ч.2 ст. 9 КАС України правова оцінка обов'язкам відповідача сплатити спірні суми стосується саме періоду часу, що визначений позивачем у позовній заяві - вересень 2014 - жовтень 2017 року.

Стосовно позовних вимог щодо стягнення з відповідача на користь позивача компенсації заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати за період затримки з виплатою з вересня 2014 року по 18 жовтня 2017 року суд виходить з наступного.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати» від 19 жовтня 2000 року №2050-III (далі - Закон №2050) підприємства, установи і організації всіх форм власності та господарювання здійснюють компенсацію громадянам втрати частини доходів у випадку порушення встановлених строків їх виплати, у тому числі з вини власника або уповноваженого ним органу (особи). Заробітна плата входить до складу доходів, несвоєчасна виплата яких викликає обов'язок здійснення компенсації за цим Законом (ст. 2 Закону №2050).

Зі змісту цієї норми слідує, що закон пов'язує компенсацію із затримкою виплат, що відбулася з вини інших осіб, у тому числі власника або уповноваженого ним органу (особи). У разі, коли така невивплата не пов'язана з виною інших осіб, компенсація виплаті не підлягає.

Такий висновок підтверджується положеннями статті 5 Закону № 2050, згідно з якими своєчасно не отриманий з вини громадянина доход компенсації не підлягає.

Донецьким апеляційним адміністративним судом у постанові від 10 липня 2018 року по справі №805/3709/17-а залишено без змін рішення суду першої інстанції про відмову у задоволенні позову Пономаренко О.В. про стягнення заборгованості по заробітній платі за



вересень 2014 року - листопад 2014 року та компенсації за невикористану відпустку. При цьому судом встановлено, що електронне звернення позивача від 10.10.2017 не може бути підставою для виплати грошових коштів, оскільки не ідентифікує особу.

Також суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що у зв'язку з ненаданням позивачем реквізитів рахунку, відповідач не мав можливості у досудовому порядку перерахувати заборгованість з заробітної плати. З наведеного слідує, що судом встановлена відсутність вини інших осіб (у тому числі відповідача) у невиплаті спірної заборгованості.

Як вже зазначалося, частиною 4 статті 87 КАС України визначено, що обставини, встановлені рішенням суду у адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

На неприпустимість ігнорування судових рішень як вимогу забезпечення дотримання принципу верховенства права в контексті правової визначеності вказано у низці рішень ЄСПЛ, зокрема «Брумареску проти Румунії» (Brumarescu v. Romania) [GC], заява № 28342/95, п. 61, ECHR 1999-VII.

У зв'язку з викладеним вище суд враховує висновок апеляційного суду у іншій справі, згідно з яким заборгованість по заробітній платі за вересень-листопад 2014 року у розмірі 6931,36 року своєчасно не отримана позивачем з його вини. Враховуючи приписи статті 5 Закону №2050, компенсація заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати у такому разі не здійснюється.

Зважаючи на наведене, позовні вимоги у частині стягнення компенсації за період затримки з виплатою заробітної плати з вересня 2014 року по 18 жовтня 2017 року не підлягають стягненню.

Стосовно позовних вимог щодо стягнення з відповідача на користь позивача індексації заробітної плати за період затримки з виплатою заробітної плати з вересня 2014 року по 18 жовтня 2017 року, в сумі за розрахунком відповідача, суд зазначає наступне.

Відповідно до ст. 95 КЗпП України заробітна плата підлягає індексації у встановленому законодавством порядку.

Відповідно до статті 1 Закон України «Про індексацію грошових доходів населення» від 3 липня 1991 року № 1282-ХІІ індексація грошових доходів населення - встановлений законами та іншими нормативно-правовими актами України механізм підвищення грошових доходів населення, що дає можливість частково або повністю відшкодувати подорожчання споживчих товарів і послуг.

За приписами статті 2 вказаного Закону індексації підлягають грошові доходи громадян, одержані ними в гривнях на території України і які не мають разового характеру: пенсії; стипендії; оплата праці (грошове забезпечення); суми виплат, що здійснюються відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування; суми відшкодування шкоди, заподіяної працівникові каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також суми, що виплачуються особам, які мають право на відшкодування шкоди в разі втрати годувальника.

Статтею 18 Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» від 05 жовтня 2000 року № 2017-III індексацію доходів населення, яка встановлюється задля підтримання достатнього життєвого рівня громадян та купівельної спроможності їх грошових доходів в умовах зростання цін, віднесено до державних соціальних гарантій, що згідно зі статтею 19 цього Закону, є обов'язковими для всіх підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності.

Порядок проведення індексації грошових доходів населення, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078 (далі - Порядок № 1078).

Індексації підлягають грошові доходи громадян, одержані в гривнях на території України, які не мають разового характеру, зокрема: оплата праці найманих працівників

підприємств, установ, організацій у грошовому виразі, яка включає оплату праці за виконану роботу згідно з тарифними ставками (окладами) і відрядними розцінками, доплати, надбавки, премії, гарантійні та компенсаційні виплати, передбачені законодавством, а також інші компенсаційні виплати, що мають постійний характер (пункт 2 Порядку № 1078).

Відповідно до пункту 4 Порядку № 1078 сума індексації грошових доходів громадян визначається як результат множення грошового доходу, що підлягає індексації, на величину приросту індексу споживчих цін, поділений на 100 відсотків.

Зі змісту зазначених норм слідує, що механізм нарахування індексації заробітної плати передбачає обов'язкову наявність відомостей щодо оплати праці в грошовому виразі (розмір посадового окладу, доплат, надбавок, премій, тощо).

Саме розмір оплати праці, що підлягає індексації, порівнюється зі збільшенням споживчих цін. Саме розмір оплати праці підлягає підвищенню у зв'язку з індексацією при настанні встановлених законом умов.

Як встановлено судом, з 28.11.2014 року позивача було звільнено з роботи, у зв'язку з чим після листопада 2014 року оплата праці позивачеві не здійснюється. Відтак з листопада 2014 року не можуть бути визначені оклад, доплати, надбавки, премії позивача. Водночас, позивач просить стягнути з відповідача суму індексації, нараховану за період по 18 жовтня 2017 року.

У зв'язку з тим, що з 28.11.2014 року відсутня база, на яку підлягає нарахуванню індексація, позовні вимоги у відповідній частині також не підлягають задоволенню.

Про неможливість виплати індексації після припинення нарахування грошового доходу, який може бути базою для цього, вказує також положення п.4 Порядку № 1078. Згідно з ним у разі несвоєчасної виплати сум індексації грошових доходів громадян проводиться їх компенсація відповідно до законодавства.

Враховуючи їх схоже призначення (за економічною суттю вони обидві покликані компенсувати інфляційні втрати купівельної здатності доходів), індексація грошових доходів та їх компенсація одночасно за один і той самий період не розраховуються.

За період затримки виплати заробітної плати (у тому числі після її індексації) повинна нараховуватися тільки компенсація заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати. Зазначене виключає можливість одночасного стягнення індексації грошових доходів та задоволення позовних вимог у відповідній частині.

Суд також вважає за необхідне вказати наступну обставину, яка впливає на висновок про відсутність підстав для задоволення обох позовних вимог.

Відповідно до ч. 1 ст. 10 Закону України "Про індексацію грошових доходів населення" індексація доходів працюючого населення проводиться за основним місцем роботи.

За приписами ст. 1 Закону України "Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати" підприємства, установи і організації всіх форм власності та господарювання здійснюють компенсацію громадянам втрати частини доходів у випадку порушення встановлених строків їх виплати. При цьому згідно зі ст. 6 того самого Закону підприємства, установи і організації, що фінансуються чи дотуються з бюджету виплачують компенсацію за рахунок коштів відповідного бюджету.

Зі змісту зазначених норм слідує, що виплата як сум індексації грошових доходів, так і сум компенсації втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати проводять підприємства, установи, організації - роботодавці.

Донецьким апеляційним адміністративним судом у постанові від 10 липня 2018 року по справі №805/3709/17-а встановлено, що у період з 24.10.2011 року по 28.11.2014 року позивач працювала головним державним виконавцем відділу державної виконавчої служби Калінінського районного управління юстиції у м. Донецьку. Відповідно, ця установа була роботодавцем позивача.

Станом на 29.12.2020 року за даними витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань вказана вище установа змінила



найменування, але не припинена, знаходиться за адресою м. Краматорськ, вул. Академічна, 20, має код 35035901.

Не зважаючи на ухвали суду, сторонами у відповідності до ст. 77 КАС України не надано доказів, на підставі яких суд мав би можливість встановити перехід прав та обов'язків (функцій) роботодавця щодо позивача від відділу державної виконавчої служби Калінінського районного управління юстиції у м. Донецьку до відповідача, а також дату такого переходу.

Факт того, що Головним територіальним управлінням юстиції у Донецькій області у подальшому здійснено погашення заборгованості заробітної плати замість роботодавця, не впливає на правову оцінку спірних правовідносин.

У зв'язку з наведеним суд прийшов до висновку, що позовні вимоги не підлягають задоволенню. Понесені позивачем витрати з судового збору відповідно до ст. 139 КАС України стягненню не підлягають.

Керуючись ст. ст. 2-15, 31-32, 72-80, 160-161, 168, 171, 173-183, 192-198, 210, 223-225, 227-229, 241-246, 250-251, 255, 293, 295 КАС України, суд,

В И Р І Ш И В:

У задоволенні адміністративного позову Пономаренко Олександри Валентинівни (РНОКПП: 3186103587, місце проживання: м. Донецьк, вул. Армавірська, 10а) до Головного територіального управління юстиції у Донецькій області (код ЄДРПОУ: 34898944, місцезнаходження: Донецька область, м. Краматорськ, вул. Ярослава Мудрого, 39/3) про стягнення компенсації заробітної плати у зв'язку з порушенням строків її виплати за період затримки з виплатою заробітної плати з вересня 2014 року по 18 жовтня 2017 року в сумі за розрахунком Головного територіального управління юстиції у Донецькій області; стягнення індексації заробітної плати за період затримки з виплатою заробітної плати з вересня 2014 року по 18 жовтня 2017 року в сумі за розрахунком Головного територіального управління юстиції у Донецькій області – відмовити.

Повний текст судового рішення складено та підписано 14 січня 2021 року.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

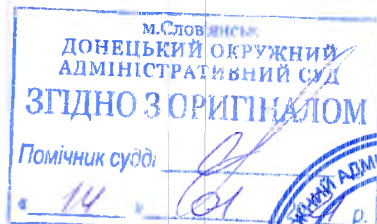
Апеляційна скарга на рішення суду подається протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або розгляду справи в порядку письмового провадження, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

До дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи апеляційні скарги подаються учасниками справи через Донецький окружний адміністративний суд.

Суддя

Беломестнов О.Ю.



*306*4521288*1*2*